

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2019. február 3. XII. évf. 5. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15:00 Szent László fiúkör
	17:00 Bibliaóra
Szerda	18:30 Felnőtt katekézis
	19:45 Jegyes kurzus
Péntek	14.45 Szent Teréz lánykör
	18.00 Gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport
Szombat	9:30 Ministráns foglalkozás

Hirdetések

1. Ma (február 3.) a szentmisék után Balázs-áldást osztunk.
2. Ma még lehet jelentkezni a sekrestyében a zarándoklatra a Szentatya csíksomlyói szentmiséjére.

Az Imaapostolság februári imaszándéka:

Egyetemes imaszándék:

Az emberkereskedelem áldozataiért: Imádkozzunk, hogy az emberkereskedelem, a kényszerprostitúció és az erőszak áldozatait jó szívvel fogadjuk be és karoljuk fel társadalmunkban!

Ki az én igazságom?

„De hát nem József fia? – kérdezgették... Bizony mondom nektek, hogy egy prófétát sem látnak szívesen a saját hazájában... Ezt hallva mind haragra gerjedtek a zsinagógában. Felpattantak, kiűzték a városon kívülre, és fölvezették arra a hegyre, amelyen városuk épült, a szakadék szélére, hogy letaszítsák. De ő áthaladt köztük és eltávozott.” (Lk 4,22-30)

Folytatódik Jézus története a názáreti zsinagógában, és miután elcsodálkoznak a fölséges szavakon, melyeket hallottak – ma beteljesedett mindaz, amit hallottatok –, a következő gondolat már a botránkozásé. De hát nem József fia ez? Hogyan lehet az, hogy közülünk valaki, ráadásul nem is az, akit mi legtekintélyesebbnek gondolnánk, az akar a Messiás lenni? Egy közülünk? A Messiás nem lehet ilyen egyszerű ember! Nem törődnek azzal, hogy mi az, ami beteljesedik Jézusban, nem foglalkoznak a csodáival, hanem a saját maguk emberi elvárását akarják számon kérni a Messiáson. Úgy viselkednek, mintha ők határozhatnák meg, hogy ki legyen, vagy ki ne legyen Messiás. Ez vezet el egészen odáig, hogy haragjukban, botránkozásukban, irigységükben még meg is akarják ölni, hogy véglegesen lezárják ezt a kérdést. Ne kelljen szembenézni azzal, hogy ki is ez a Messiás.

Mi nagyon sokszor hasonló cipőben járunk, mert mi akarjuk eldönteni, hogy mit akarjon, vagy mit ne akarjon a Megváltó. Mi az, ami tetszik nekünk az Ő tanításából, személyiségéből, életéből, és mi az, ami nem tetszik, nem fogadunk el. Természetesen mi nem egészében utasítjuk

vissza Jézus személyiségét, hanem válogatunk benne, hogy mit fogadunk el, mit nem. Mi is úgy viselkedünk, mintha mi határozhatnánk meg az Isten akaratát, igazságát, aszerint, hogy mi tetszik, illetve mi nem tetszik nekünk.

Rá kell döbbenjünk és rá kell találjunk arra az igazságra, hogy Jézus Krisztus objektíve, tőlünk függetlenül Messiás. Ő a szabadító, a Megváltó, Ő az Isten Fia. Ezen mi nem tudunk változtatni. Akármit csinálunk, akkor is Ő lesz az Igazság, mi pedig az Igazságnak vagy elfogadói és megvalósítói, vagy visszautasítói leszünk. Az sem megoldás, hogy a homokba dugjuk a fejünket, hogy nem akarok tudni róla, hogy Ő mit akar, mit nem akar, mintha elengedném a fülem mellett, nem hallanám meg a szavát. Ezek mind olyan próbálkozások, amelyek visszaütnek és mind a magunk életét teszi tönkre. Jézus meg akarja nyitni a mi szívünket is, hogy teljes odaadással hallgassuk és kövessük Őt minden helyzetben, akár kellemes, akár kellemetlen, akár tetszik, akár nem, akár megegyezik ez a világ elvárásával, akár gyökeresen ellentmond neki, mert „aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom mennyei Atyám előtt, de aki megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom mennyi Atyám előtt.”

Péter atya

Szent Balázs

Balázs a korai kereszténység azon szentjei közé tartozik, akiknek emlékezete a kultuszban, a névadásban és a népszokásokban figyelemreméltó elevénységgel maradt meg, életükre vonatkozóan azonban alig rendelkezünk olyan adatokkal, amelyek történetinek tekinthetők.

Többféle változatban tudósít a legendás Szent Balázs szenvedéstörténete arról, hogy szentünk örmény születésű volt, és olyan példamutató keresztény életet élt, hogy Szebaszte hívő népe püspökké választotta. Balázs erre a Szentlélek indítását követve visszavonult egy magányos hegyi barlangba, jóllehet tette nem éppen egyezett a kor püspök-eszményével. Innen vezette imádkozva, tanácsokat osztva és gyógyítva a rábízott közösséget. Vadállatok őrizték, háziállatok módjára engedelmeskedve neki.

Sajnos azonban nemcsak a keresztények ismerték a barlanghoz vezető utat, hanem Agricola helytartó poroszloói is, aki 316 táján még folytatta Szebasztében azt a keresztényüldözést, amelyet korábban még

Licinius császár rendelt el. A remete- püspök ellenállás nélkül engedte, hogy elfogják és Agricola bírói széke elé hurcolják. Mivel Balázst nem bírták hittagadásra kényszeríteni, a szokásos megkorbácsolás után siralomházba került. Mint előbb barlangjában, a börtönben is sok segítséget kérő ember kereste föl. Rabságában sok-sok csodát tett, amelyekről a legendája beszél. Vízbefojtás általi halálra ítélték, de végül is lefejezték.

Istenünk, aki Szent Balázs püspököt oltalmazó segítségül adtad népednek, kérünk, közbenjárására engedd, hogy földi életünkhöz egészséget és békét, örök életünkhöz pedig irgalmat nyerjünk Tőled!

A Balázs-áldás kapcsán általában a szentelményekről

A szentségek olyan Krisztustól rendelt és az egyházon keresztül megnyilvánuló jelek, amelyek a hozzá kötött szentségi kegyelmet önmagukban megvalósítják, amennyiben érvényesen szolgáltatják ki. Tehát van egy szentségi jel, és az megvalósítja a szentségi kegyelmet. A szentelmények nem ilyenek. A szentelmények olyan áldás jellegű kegyelemközvetítések, amelyek közvetítenek ugyan kegyelmet, de csak annyit és úgy, ahogyan a fölvevő, vagyis az, aki az áldást, a szentelményt kéri és fogadja. Az kegyelemközvetítés tehát a felvevő hitének mértéke szerint történik.

Ezek a szentelmények mind az egyházon keresztül jelennek meg, azon az egyházon keresztül, ami a Krisztus-teste egyház. Krisztus a forrása minden kegyelemnek, ami az egyházon keresztül megnyilvánul, de itt nem *ipso facto* jelenik meg a kegyelem a fölvevőben, hanem csak olyan mértékben, amilyenben ő a hitével ki tud meríteni ebből a kegyelemből. Tehát ha valaki például csak egy elmosódott istenhittel jön, és nem az egyházzal való egységben, nem Krisztussal való egységben fogadja az áldást és a szentelményt, akkor gyakorlatilag hatástalan lesz. Tehát még a szentelményekhez is – most jelesül a Balász-áldáshoz – Krisztus és az egyház iránti megerősített bizalommal és hittel kell közelednünk, hiszen Ő az, aki ezt a kegyelmet közvetíti és aki a forrása ennek a kegyelemnek. Mi a befogadói vagyunk, annyira, amennyire a lelkünk nyitott erre.